

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗЛАЗИ ОТ 1900 ГОДИНА

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА CVII, БРОЙ 5
e-mail: sympress@divrbg.net

СОФИЯ, 1 – 15 МАРТ 2006 г.

ЦЕНА 0,60 лв.

**ВЕЛИКИЯТ ПОКАЕН КАНОН
НА Св. АНДРЕЙ КРИТСКИ**
стр. 5

**КАК ПОСТЯТ МОНАШИТЕ
НА СВЕТА ГОРА**
стр. 6

**НА ПРЕЧИСТИЯ ТИ ОБРАЗ
СЕ ПОКЛАНЯМЕ, БЛАГИЙ**
стр. 7

**ВЕЛИК
ПОСТ**

**Из канона
на св. Андрей
Критски**

Няма, Спасителю, на света грех ни деяние, ни зло, което да не съм сторил вина и самални думи, било нарочно или произволно. С амсал и на делото сгърших, както никой никога.

Затова и съм ослабен, затова мене, залочестия, ме върн съвестта, от която няма по-безпощадно нещо на света. Съднице, Извадителю мой и Всеведче, пощадя, избави и спаси мене, Своя раб!

ТЪРЖЕСТВО НА ПРАВОСЛАВИЕТО

Простено – прости

На 5 март Негово Светейшество Българският патриарх и Софийският митрополит Максим взе молитвено участие във вечерята, отслужена от иванди мучу Зиевски си. Николай в митрополитската катедрала „Св. Неделия“. Там на традиционна вечеря на Великия пост, след приключването на вечерната служба в енорийските храмове, свещенослужители и миряни се събират, за да се отпразни помежду си и със своята престолица. Присъстваха Деволски си Теодосий, Мариановски си Костантин архим. Назм, архим. Суюнчий, архим. Йоан, свещеници от всички столични храмове. След като поиска проща от всички духовници и миряни и изпроси молитвената им подкрепа за себе си, патриарх Максим благослови присъстващите и им пожела леки и сполучливи пости.

Икона: Галина Пирева

† Черногогорски и Приморски митрополит АМФИЛОХИЙ ПРАВОСЛАВИЕТО И ОБЕДИНЕНА ЕВРОПА

След много столетия – струва ни се, за първи на святите тези начала – Европа и европееките изроди се опитват да се обединят именно в наши дни. Факторът, който е създал единна Европа, нейното обединяващо начало в първото хилядолетие след Христа, се явила Църквата. За съжаление отделилото на Римската първа от Православия Итот през IX век, а също и протестантската Реформация през XVI столетие търдде много са съдействали за дезинтеграцията на Европа. Френската революция и Наполеоновите войни претопталявали известен опит за обединението и, но на секуларни основи. Национал-фашизмът се появи като също голяко възмущение на универсалната идея и първден опит да бъде обединена Европа (и целият свят) по насилствен начин, изхождайки от расовия и регионален идеал. Същото се опитва да направят марксизмът и болшевикът въз основа на секуларизиранията библиейско-месиянска идея, поставяйки протестарната на мястото на изгряния библиейска народ Божя.

В наши дни, след победата над национал-фашизма и след катарострата на комунизма, в действителност идващо ново универсално движение, поход на всерво онова, което е се извършвало в рамките на евро-американската цивилизация, особено от времето на Реформацията да ден-днешен.

В мросът за изповедан е толкова важен, че аз некам да се спра на него по-дълго и по-дълбоко. Изповедта е два вида. Има лична, частна изповед, когато човек отива при свещеника и в негово присъствие разкрива душата си пред Бога. Има също така и обща изповед, когато се събира голямо или малка група хора и свещеник прави изповед за всички, включвайки и себе си. Аз първо ще се спра на частната изповед и ще се опитам да обърна внимание. Човек се изповядва на Бога. В поучението, ко-

ИЗПОВЕДТА

то свещеникът пронася преди изповедта на отделен човек, се казва: „Ето чадо, Христос невидимо стои, за да приеме твоята изповед, а аз съм само свидетел.“ Това е важно за се помни: ние не се изповядваме пред свещеника и не той с нашият съдия. Даже бих казал нещо повече: дори Христос в този момент не е наш Съдия, а е състрадателен ни Спасител. Това е много, много важно – когато идваме на из-

повед, ние сме в присъствието на свидетел. Но какъв е този свидетел на свидетел. Например: става катастрофа. Какъв човек е стоял близо до пътя и е видял какво се е случило; питат го какво е станало. На него му е все едно кой е прав и кой е виновен, той просто казва: видях това и това. Има и друг

*Но какъв е този свидетел на свидетел?
Пример: става катастрофа. Какъв човек е стоял близо до пътя и е видял какво се е случило; питат го какво е станало. На него му е все едно кой е прав и кой е виновен, той просто казва: видях това и това. Има и друг*

ПРОСВЕЩАВАНЕ

Панхица за църковен Изгнаник

На 19 февруари се отбеляза 133-годишнината от кончината на Йерозолмският и Васил Лесковски (стар стил) 1873 г. По този повод в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ бе отслужена св. Литургия от Алексеев Провосветител Николай св. Николай, викарий на Софийския митрополит. В съслужението взеха участие архим. Наум, председател на първоначалното настоятелство при храма и главен секретар на Светия Синод, провосветил архим. Йоан, хравомото духовенство и софийски свещеници. Молитвено участие взеха и Доростолският митрополит Изгнаник, Деволският св. Теодосий и Марианполският св. Константин.

След литургията списък Николай в съслужение с присъстващите духовници отслужи панхица за Йероз. Изгнаник. В своето слово св. Николай отбеляза, че въпреки раз-

личните условия и прерватности в неговия живот, Лесковски никога не престава да бъде убеден християнин и не прекъсва връзката си с Църквата. От Бога той пръсти помощ за богоуспешно си дело, никога не престава да се изповядва и принасяща, хравомете и манастирите са негово убежище, а духовниците са негови доверени съработници в освободителното дело. Накрай св. Николай отпрати молитва към Бога за упоко-

душата на Божия раб Йероз. Изгнаник в Своите светия селения, където е мястото на поздравителна живота си за ближните, за страданието и угнетените, и призва да се помни от богоугодните в родолюбие и родолюбие.

След панхицата отслужена към паметника на Васил Лесковски, където в израз на признателност към безпримерната му самоотвержена работа поведе църк.

Стефан Иванов

Панхица в Бачковския манастир за първоборците на ВПЦ патриарх Кириу и ецкар Стефан

По решението на Светия Синод на БПЦ и благословението на Неврокопският теищество Българския патриарх Максим на 26 февруари в Бачковския манастир бе почетена паметта на блаженпочивните първоборци на БПЦ патриарх Кириу и на ецкар Стефан – погребани в църквата манастирска храм.

Заупокойната света Литургия бе отслужена от Месемричският св. Иаков в съслужение с архим. На-

гния беше отслужена панхица по случаи 35-годишнината от кончината на патриарх Кириу в 49 години от смъртта на ецкар Стефан. Участие взеха висшесредностепенните митрополити: Везикотърковски Григорий, Русенски Неофит, Плевенски Изгнаник, Чирпански Гавриил и Доростолски Изгнаник; Деволски епископ Теодосий, отслужилите света Литургия викарий на манастирския манастир архим. Борис.

Възвучаващо слово за богоосанителните дела и

бори на изгнана архим. Борис и поправеното го божество за успешното ръководство на поверената му света обител и нейното обновление. За здравеопазване на митрополит патриарх Максим, за архереите, свещенството, братството и българския народ провуча „Многя летъ“.

Присъстващите на светата Литургия пловдивски окръжен управител Г. Толюр Петков и председател на пловдивското срейство Г. Туджар изказа благо-

Момент от панхицата за патриарх Кириу и ецкар Стефан

говно-народната апостолска дейност на покойните първоборци произнесе митрополит Григорий. Той отбеляза изключителната роля на първоборците като богоугодни и църковни водачи, които и тяхната и на Светия Синод братовлюбива поддръжка и защита на българското срейство по време на хитлеризма.

След панхицата митрополит Григорий освети новата част на диворезаните иконостас на централния храм, като благо-

Митр. Григорий осветява обновените иконостас

дарност на митрополит Григорий за съществуващата и на Българската православна църква за защитата на българските срейства от преследвания в православни и католически свт.

Архимандрит Борис благодарил на патриарх Максим и Светия Синод за ценните напътствия и помощ при управленството на Бачковската света обител.

Славоу КИСЪОВ, секретар на Бачковския манастир

Честване на Трети март

Трети март се чества като ден на освобождението на България от 1888 г. Тази година той бе отбелязан в цялата страна с поредната тържественост. В хравомото на църковен и свещенски отслужиха панхици за загиналите и благодарност молебни.

В София тържествата започнаха с църковнослужение на националните знаме, в което взеха участие държавният глава и върховен главнокомандващ Върховният си лигн Г. Първанов, министри от ГДП, архиепископ на парламентарни групи, депутати, ръководители на вероизповедания и много граждани.

БПЦ беше представена от провосветител Николай св. Николай, викарий на Софийския митрополит, и от архим. Наум, главен секретар на Св. Синод.

По-късно в патриаршеската катедрала храм-паметник „Св. Александър Невски“, построен в памет на Освобождението на България от турско робство, Зенкополски св. Николай отслужи панхица за загиналите в Освобождението на страната ни в съслужение с Деволски св. Теодосий и Марианполски св. Константин, архим. Наум и провосветил архим. Йоан, хравомото духовенство и много столбни свещеници и. След това бе отслужен и благодарствен молебен за доброто и напредка на целия български народ.

Слово за празника на освобождението произнесе архим. Йоан. Зенкополски св. Николай поздравя богомолците за празника от името на патриарх Максим.

След богоуспешното в литинно шестите духовници и миряни се отправиха към паметника на Цар-Освободител, където поднесоха венци и цветя.

Над 5 000 души на вярх Шинка за Национални празник. Участие в тържествата взеха Върховният митрополит Григорий, първоархиепископ митрополит Галиктим, който легендарният връх се намира на границата между двете епархии. Сред гостите на тържеството бяха министър-председател С. Сташица, вицегубернатор А. Марин, посланикът на Руската федерация у нас Анатолий Потапов, депутати, митговете на Казанлък, Стара Загора и Габрово. Министър-председател С. Сташица и на присъстващите бяха благодарствено и здравео на българския народ, отслужен от митрополит Галиктим и свещеници в храм-паметника „Рождество Христово“ в село Шинка. В критата на храма беше отслужена и панхица за загиналите в

Руско-турската война български опълченци, руски и румънски воина.

Националният празник на страната в Сливен беше отбелязан с общаградско служение на църковен и свещенски отслужи Димитър, което започна с църковен по издигане на българското знаме и отдаване на почести от представителите от селските райони. След това митрополит Йоанисий и свещеници от града отслужиха панхица за загиналите за Освобождението на България и благодарствено молебни за загиналите на парламентарни групи, депутати, ръководители на вероизповедания и много граждани.

В Пловдив на хълма Бунарджика на църковната пред паметника на руските освободители присъстваха Пловдивският митрополит Армений, политически дееци, представители на Пловдивския гарнизон, на културни и обществени организации, митгоци граждани. В катедралния храм „Св. Богородица“ беше отслужен молебен. Пред паметника на опълченците на Централния гробищ беше отслужена панхица в памет на загиналите за Освобождението на България български опълченци.

Във Видин тържествата започнаха в 10.30 ч. в храма „Св. Димитър“ с молебен за освобождението на България на Български отслужен от Видински митрополит Дометиан. По-късно на площад „Бдин“ в града се състоя тържествена церемония по издигане на националния флаг и сполучна мметта д-р Иван Ценов. Бяха поднесени венци и цветя пред паметника на площада в града.

В Русе започнаха празник на Варна. Успенски Богородицки празник молебен отслужи Варненският и Вилкопелски митрополит Кирил. На церемония по издигане на националния флаг и сполучна мметта д-р Иван Ценов. Бяха поднесени венци и цветя пред паметника на Военноморските сили и столбни граждани.

В Русе започнаха мметта в памет на загиналите и благодарствено молебен отслужи Русенският митрополит Неофит. Столични русенци се поклониха и поднесоха цветя пред Паметника на свободата по улицата Национални празник. В тържествена церемония участие префехт на Гюргево Неврокоп. Станянух, който поднесе венци и цветя.

Празникът в Благоевград започна с поднасяне на цветя на мястото, където преди 128 години населението посрещна руските освободители отряци. Много граждани припоставиха по-късно и на поклонението на гроба на майор Иван Павлович Орлински – командир на руския боев отряци, освободил града през 1878 г. Той в петруте в двора на катедралния храм „Въведение Богородицно“. Неврокопският митрополит Натанаил и свещеници отслужиха панхица за загиналите в Руско-турската освободителна война и благодарствено молебен за Освобождението на България. ЦВ

Програма на столбниците хравомете

За Везикотърковския манастир

I чакст – на 6 март, понеделник, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от Зенкополски св. Николай; II чакст – на 7 март, вторник, в храм „Св. Симеон Столбник“ – ще се чете от архим. Наум; III чакст – на 8 март, сряда, в храм „Св. Георги“ (бул. „Св. Патриарх Евтимий“) – ще се чете от архим. Йоан; IV чакст – на 9 март, четвъртък, в храм „Св. Параскева“ (на ул. „Раковски“) – ще се чете от архим. Йоан.

V чакст – на 10 март, петък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; VI чакст – на 11 март, събота, в храм „Св. Преображение“ (бул. „Св. Патриарх Евтимий“) – ще се чете от архим. Наум; VII чакст – на 12 март, сряда, в катедралния храм „Св. Неделя“ от Зенкополски св. Николай; VIII чакст – на 13 март, четвъртък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; IX чакст – на 14 март, петък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; X чакст – на 15 март, събота, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XI чакст – на 16 март, сряда, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XII чакст – на 17 март, четвъртък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XIII чакст – на 18 март, петък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XIV чакст – на 19 март, събота, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XV чакст – на 20 март, сряда, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XVI чакст – на 21 март, четвъртък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XVII чакст – на 22 март, петък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XVIII чакст – на 23 март, събота, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XIX чакст – на 24 март, сряда, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XX чакст – на 25 март, четвъртък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XXI чакст – на 26 март, петък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XXII чакст – на 27 март, събота, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XXIII чакст – на 28 март, сряда, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XXIV чакст – на 29 март, четвъртък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XXV чакст – на 30 март, петък, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай; XXVI чакст – на 31 март, събота, в катедралния храм „Св. Неделя“ – ще се чете от св. Николай.

Целият акалитос ще се чете на 7 април, сряда, в храм „Св. Неделя“ от св. Николай.

Начало на службите – 18 часа.

„Държавата и Църквата в промяната се свят“ -

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ В ЧЕРНА ГОРА

По инициатива на Европейската интерпарламентарна асамблея по Православие в Цетине, Черна гора, от 14 до 17 декември се проведе конференция на тема „Държавата и Църквата в промяната се свят“.

Във форума участваха Е. Миланов, председател на Международния фонд за православно наследство на Балканите, и народните представители Борис Лад Китов и Кристиана Шаланди. Граф Миланов изнесе доклад на тема: „Държавата и държавата в търсене на път за решаване на съвременните проблеми...“ Свои представителни бяха изготвили парламенти на над 16 страни, Православията вървят на Бразилия и Армения, Италия, Полша, Чехия и САЩ. Форумът се отвори от председател на Съюза Скупщината на Черна гора Равко Кривокавич.

СЪЗДАНИЯ ДА НЕ

„Ще вършат народ против народ и царство против царство; беззаконие то ще се умножи, а мизония ще изтисне любовта. Тези ще бъдат всички сърца, каквато не е имало открит свят“ (Мат. 24:7,12,21).

На Странициа съд живее, а Странициа съд разпитва и ще разкрие всичко, за да не изпълни казаното от Господа: „На всички сърца, които не се открие и тайна, което да не се узнае“ (Мат. 10:26). От Бога ни е дадено свободата на избор, която то драгоцен дар. И да ни даде всички добри дела, като че възлюбваме на свободата на избор, която да не изпълни казаното от Господа: „На всички сърца, които не се открие и тайна, което да не се узнае“ (Мат. 10:26). От Бога ни е дадено свободата на избор, която то драгоцен дар. И да ни даде всички добри дела, като че възлюбваме на свободата на избор, която да не изпълни казаното от Господа: „На всички сърца, които не се открие и тайна, което да не се узнае“ (Мат. 10:26).

Ние, израелците и просветени християни, стрателно отглеждаме вниманието на стремежа си към духовно услаждаване.

Затова в десетгодишно съществено поражение разминава на свързване на света и за Славия ден. Кой не познава чумата колко страшно? В по-малко или по-голяма степен всеки от нас го е изживял. Страхът се неопределено и мъчително състояние, което съществува и разстройва нашата душевност. Малкото дете се страхува от тъмнината, суверните люде – от призраците и вълка прескока. Човек обикновено изпитва страх от природни стихии, от войни и кризисовидни, от физически и нравствени изпитания, от смъртта.

Има обаче нещо, което е много по-страшно от всичко това и за което ни предупреждава Господ Исус Христос – последният Божий съд.

За този Съден ден се говори още в Стария Завет, където той е описан като „ден на гнев“ (Екз. 16:22). Последният ден не бъде „страшен“ и затова, защото ще се съпори от внезапни изненади в човешките обещания:

„Ще вършат народ против народ и царство против царство; беззаконие то ще се умножи, а мизония ще изтисне любовта. Тези ще бъдат всички сърца, каквато не е имало открит свят“ (Мат. 24:7,12,21).

На Странициа съд живее, а Странициа съд разпитва и ще разкрие всичко, за да не изпълни казаното от Господа: „На всички сърца, които не се открие и тайна, което да не се узнае“ (Мат. 10:26). От Бога ни е дадено свободата на избор, която то драгоцен дар. И да ни даде всички добри дела, като че възлюбваме на свободата на избор, която да не изпълни казаното от Господа: „На всички сърца, които не се открие и тайна, което да не се узнае“ (Мат. 10:26).

Затова, мислено съзрявайки Странициа съд Христос, трябва да сега да се стремим да придобием всички християнски добродетели. Тогавна ние ще имаме достатъчно благодат, заради която ще чумим могодуващите от нас души на Ищия Спасител Христос. Догавна ще имаме достатъчно благодат, заради която ще чумим могодуващите от нас души на Ищия Спасител Христос. Догавна ще имаме достатъчно благодат, заради която ще чумим могодуващите от нас души на Ищия Спасител Христос.

Мисловнически ИВАНОВ

Продовод, професионален на работата, диворазвод в Бюроската министър.

ПРАВОСЛАВИЕТО И ОБЕДИНА ЕВРОПА

On imp. 1

Чрез идването на глобализма, свързани на основата на западната демокрация, върху правата на човека, върху възрастната и неспиритиална теорията и изследванията, се създава и оформя нов световен ред според редица свои отличителни белези, явяващ се единствен в историята на човешеството.

Не е случайно това, че този ред възвръща към елиментарна римска идея и секуларизираната юдео-християнска традиция, се свързва от два вида културен и християнски на Западна рима, централен и несенцентричен културен. Православната държава по силата на христосцентричната си вселенна внимателно следят този процес в западното християнство, като участва в него в съответствие със своите принципи. С включването на първо място в православна Гърция и Православия славяна, а след това и в подготвящата за излизане на света мисъл и на друга наредна и държава и преобладаващо православно население, пред Православната държава възникват нови задачи и нова отговорност.

Този смисъл

Православието има двойна роля

Първо, негов дъг е да лекува дълбоките рани от марксистко-болшевишкия секуларизъм и тоталитаризма в наредната душа в самите православни страни, да ги върне на богатството на християнския свят и на редицата, да делят благодарно върху всички страни на обещания живот. В това отношение е необходимо да бъде постигнато истинно възраждане, духовно и нравствено преобръщане, което възлюбвателно да промени цяла марксистическа опит на Църквата, но вярно и то да отчита наследията от господстването досега режими опит за наследствена атеизация на цели поколения и революционния волюнтаризъм, свързан с всички правни норми и ценности на човешкото общество, които възникват по време на господството на истината и справедливостта, но дори и духовния фундамент на истинното и непреходно достойнство на човешката личност. Следователно фундаменталната задача на Православия е да върне на народите съзнанието за достойнството на човешкото им култура и тяхната обща идентичност.

Второ, с присъствието си и влизането си в Европа Православията излизат напред в качеството на свидетел на изкуството равновесие на света Запад. Възраждането си към Западна Европа, то възвръща и възкръсва равновесие на европейския народ и европейската култура. В същото време Православията запазва Западна Европа и евро-американската цивилизация като целия Персидско-средиземноморски и османитско-балкански корени, осъществява вертикалната на живота, фотичко невидима в тъмнината в този момент.

Неслучайно Илиян Павел П начерче Православията първа „апокриф или дар“ на Европа. В спорната си глава разговаря с великия княз Калерий чумне чумне духовно знаменитост и идентичност: „Не мислете, Православие, че ние смеатме, че имаме нужда от нас. Ние се нуждаем от вашето присъствие. Православията Итък се свързани вертикалната на живота. Догавна ще имаме достатъчно благодат, заради която ще чумим могодуващите от нас души на Ищия Спасител Христос. Догавна ще имаме достатъчно благодат, заради която ще чумим могодуващите от нас души на Ищия Спасител Христос. Догавна ще имаме достатъчно благодат, заради която ще чумим могодуващите от нас души на Ищия Спасител Христос.“

Църквата като Негово богочестно тълка се пригива да осъществява бърз прекъсване този синтез в историята на човека и света. Ако Бог Отец, Сия и Св-

ети Дух създава света и непрекъснато действено сътворява, то когато човешкът е пригиван да бъде „Божие създание“ (1 Кор. 3:9). Върху този нововъзник принцип западната и източната обединеността на човешкото общество се създава и оформя нов световен ред според редица свои отличителни белези, явяващ се единствен в историята на човешеството.

Не е случайно това, че този ред възвръща към елиментарна римска идея и секуларизираната юдео-християнска традиция, се свързва от два вида културен и християнски на Западна рима, централен и несенцентричен културен. Православната държава по силата на христосцентричната си вселенна внимателно следят този процес в западното християнство, като участва в него в съответствие със своите принципи. С включването на първо място в православна Гърция и Православия славяна, а след това и в подготвящата за излизане на света мисъл и на друга наредна и държава и преобладаващо православно население, пред Православната държава възникват нови задачи и нова отговорност.

Митрополит Амфилохий изнеса доклад пред участниците в конференцията

свещност и есхатологичната мисъл на Църквата и нейните дари. Когато това се осъществява през същите години на миналия век, това означава време в Свещния свят митрополит Николай Крутички по какъв начин Руската църква осъществява своята мисъл в основата на тоталитарния режим, този отговор простичко.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

И действително, в литургическото съвещание на Бога и човека, душ и материята, време и вечността; в литургическото отдаване на самия себе си и един другото на Христос Бог и еднодуховното изповядване на Отца и Сия и Светия Дух.

Продовод: Сребрина ТАЛИБА

† IN MEMORIAM

На 17 февруари НЕЛИ ЙОСИФОВА, доктор по Свещено Писание на Нюна Завет в Богословския факултет на Софийския университет, беше жестоко убита в вентрила на София.

Нели Йосифова е родена на 23 март 1974 г. Завършила гимназия в родината си град Враца. Заплатила магистърския степен в Богословския факултет през 1996 г. По време на обучението си като богослов специализирала философия в Софийския университет. От 2005 г. е студент докторант в БФ и редовник на „Църковен вестник“.

Скръпващата новина за жестоко и убийство обиколи света чрез Интернет и съкряши сърцата на много хора. Сред тях бяха и нашите метрополити на САЩ, Канада и Австралия Йосиф и Западни и Средноизточни Смесов, в Ню Йорк и Австралия открита траурна книга в портал „Двери на православието“ в писмо по-късно до родителите и димата метрополити на Австралия и Канада изразяват отечески съчувствия и заявяват, че са молят и ще се молят за душата ѝ.

На 22 февруари в катедралния храм „Св. Николай“ в гр. Враца беше извършено опелото на нашата незабравима приятелка и колега Нели. Опелото беше отслужено от Врачанския метрополит Климент в съслужение със съществуващите в епархията и дошли от София свещеници, колеги на Нели.

В подготвящата на това скръбно събитие помощ на родителите оказаха и всички служители от Врачанския митрополитски колеж, колега Нели е работила след своето дипломиране. За опелото и погребението във Враца бяха дошли стотици приятели, колеги и

познати. Със специално организиран транспорт дойдоха приятели и колегите от Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. Тук бяха десетина доц. Е. Трайчев, зам.-деканът доц. Д. Димитров, проф. Иван Желев, Димитров и други преподаватели, колеги и всички служители от БФ и много студенти, с които покойната беше работила в пресата на такова то обучение.

Вени и шестя подпомага директорът на Дирекция „Вероучителска дейност“ на МС ПрФ, И. Желев, деканът на БФ доц. Е. Трайчев, представителите на фондация „Покров Богородица“, областният управител на Враца д-р А. Георгиев, председателът на Общинския съвет на град Св. Г. Григоров и всички колеги и обща култура безкрайно и за които Нели ще бъде вечно в спомените ни.

Негово висшопосещенство митрополит Климент в словото си каза:

„Очелелих братя и сестри в Господ, всички сме ямоко насърчени и опечалени, и можех като те ми да се утеша... Зелено на съществуването е преходно, богатият дом е разтованата и неконечна ярка лежбу зеленино и небесно. Тук съществува се извяват за утешителна яркост, надождава и утеша в Божията милост и райска справедливост.“

Покойната Нели, която живяла скръпно и отвявочно, белотриво живя

благодарно и приверно, но Божият промяна и Божияте пътища за нас и нечестива и гледана с покойната Нели Йосифова е тежка и непрекъдана.

За нас какво следва сега при днешното лежбу след неизбявана разлята? Най-важното е свързано с Божията да ставиме слушате си. В това отношение покойната сестра в Господ Нели ни оставя добър пример на подражание. Тя започна на твоя Господен след седмодневното долашно възпитание, преживява през недовното учение „Са, Соборният си, Врачански“ и в довичките си, младите жени през християнския младежки клуб, за да кандидатства и завърши Богословския факултет при Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Заповяда може да кажеме добротворство, че като богослов и християнка в мисли и дела беше духовно издължена. В това отношение не избухнаме един благодарен човек, Нейната жестока смърт ни побуди от това да живеем за наши утеша и успование да се уповаваме на молитвите на светата Църква по божественото Слово и служение на Христа Спасителя, че и нашите искания и вдълбочени молитви, както и боговоляния обща чуждестранна съществува и не въпреки живот и вечно блаженство отпаванията от това зелен свят, младост и боюване Нели.

По нейната праведност и нашите усърдни молитви всемолюбили, живеем в неслучайна душа на Нели в седемната на праведност.

Амин!

Бог да прости Нели! Вечен мир ѝ блажен да бъде паветта ѝ!

Таз недела, братя, забиваеме почитани си към иконите и петимъртисвено: „На пречистити ти образ се поклониме, блгади...“

Глаголет „поклонява се“ означава етно ролямо по характер действително.

Срещаме го в практиката на много религии. Но бемог на забвенията и поученията. В нашия случай поклонението не означава роуване на материалните, от които са направени иконите – преносими стенописи. Означава признание, убоиване и възторг пред човеколюбивото на Богочовекът Исус Христос.

Вярващите се убоивава, не доувава, стои онаемя пред тайната на божествената промяна и набежда явяват от постветата на Божието, багората, любовта. Вярващите оставя престо, почно както анземя пред Бета Богородица, когато ѝ извешел беликото майнство на вноиването на Сина и Свобото Божие. Поминте какво казва християнствено: „Смоете и се убоивава.“

Човекът, братя, заспан праб, стои и ява дарбата да се убоивава, т. е. с Божията благодат за злобата наша, което не узабят сетивата. Замоля оие не се ограничаваме с това, което вижда-

ме на иконите, но прощяваеме по-нататк. Оставаме безогла, мчмачибу пред светостта на Боза и Неговите стемди.

Иконата е мога, която узабят оието ни. Разбира се, колкото повече ико-

нони, джмече живее майнството на нашата вяра, толкова повече до опечалена в образите на Богочовекът Исус Христос, на светата, на анелите, Свотвемни на неговата вяра, на чистотата и възторга, в които иконостасите се намира, са и стенописите, с които украсява свестите храмове. Но в свра, чистота и възторг прлоба за ъзема и брбощацит. И когато им се поклоняеме, мога да се отпярме с добриете, любов и почит към Богочовекът Исус Христос и икоите от Него да ни прощява и да ни саранба непрестанно в Своята любов и в живота.

Синята и Свобото Божие стана човек „от Светия Дух и Дева Мария“. Отпогава Вярващите живееме с Него в вяра, сарченте, в чистото си съществуване. Избраваме Го обане и на светлите икоите, и Му се поклоняеме като на Господ и Икунител, като „Слост и се убоиваваме“.

Амин! СТАКОХОНСТАНИНУ, митр. на Палма и Кукуи

ИЗДАНИЯ НА СИНОДАЛНО ИЗДАТЕЛСТВО

Излязлото на Великия покан канон на св. Андрей Критски на Синодално издателство е предизвикано за боос-жубебна утврете от епархийските свещеници, както и за мъртиние в дните на Великия пост. През този период поканител канон заина светна ност. Това е едно боговоляно и поетично творчество, утвърдено от древност в Църквата. В съвременната богослужебна практика е разделен на четири части, които се изпълняват по-добре от синодално издателство вечер в Великия понечерие през първата седмица от поста, а цялост се изпълнява с Малко понечерие в средата вечер през петата седмица.

„Велик покан канон на св. Андрей Критски“ може да намерите в църковните магазини или да поръчите в Синодално издателство.

АБОНМЕНТА КАНПАНИЯ 2008

Абонариете се за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“ – официалните издания на Св. Синод на БПЦ

„Църковен вестник“ е издание с традиции в отразяването на живота на Православната църква. В негов можете да намерите официалните извещения на Св. Синод, анализи на актуални проблеми на Църквата и обществото, интервюта с видни духовници и богослови, пътеписи, новини от живота на епархиите, информационна за нова издания.

През новата година екзит на „Църковен вестник“ – всежда нова рубрика „Страница на читателите“, в която ще публикуваме вашите материали, отпиви и коментари.

Как да се абонариете за „Църковен вестник“: 1. В редакцията на адрес: София 1000, ул. „Оборице“ № 4, Св. Синод, за издателството; 2. Като изпратите пощенски запис на адреса на редакцията, с точния Ви адрес; 3. Чрез пощенски запис по банковата сметка на Синодално издателство: НВБ Български, катл Европа – София, ул. „Далин“ № 58, банков код: 600 96 608, сметка: 1018147018.

ТАЛОН ЗА АБОНМЕНТА

за „Църковен вестник“ и сп. „Духовна култура“

Посочете издателство и периода от време, за който искате да се абонариете:

Име Презиме

Фамилия

гр./с. п. код общ.

обл. ж.к./уп. № .. бл.

вх. ап. тел.

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банково боравро или пощенски запис).

Цялост на абонамента са на стр. 8.

